

DELEKSAMEN 2 i emnet LSUNOR10221
Grammatikk, skriveopplæring og elevtekster (5-10)

Dato: 6.-8. desember 2023

Fagansvarleg: Arnstein Hjelde

Informasjon om eksamen:

Målform: Nynorsk

Omfang: 3000 ord (+/- 10 %) Framside og litteraturliste kjem i tillegg.

Skrift: Times New Roman, storleik 12, linjeavstand 1,5.

Innlevering i Inspira, sjå elles informasjon frå eksamenskontoret

Sensurfrist: 15. desember 2023

Oppgåve:

Analyser og vurder ein av dei to vedlagte elevtekstane. Inkluder alle tekstnivå i analysen, og bruk gjerne hjelpeskjemaet i Skjelbred (2011). Forklar kva du ville lagt vekt på i ei tilbakemelding (respons) til eleven. Grei deretter ut om kva for implikasjonar di vurdering av elevteksten kan ha for skrivedidaktisk arbeid i klasserommet.

Du skal velje **anten** elevtekst 1: «Gjemmer fjeset med full av sminke» **eller** elevtekst 2: «Kapteinen». Båe tekstar er skrivne av elevar på 9. trinn i norsk på elevanes hovudmål (som i dette tilfellet er nynorsk) og er sluttprodukt frå den same oppgåva, der dei gjennom hausten fyrst har lært om, og seinare skrive, mikrotekstar og twitternoveller. Desse har dei òg arbeidd med i grupper og laga munnleg forteljing av før dei starta med å skrive elevteksten du ser under. Oppgåveformuleringa som elevane fekk, finn du som vedlegg 1.

Gjemmer fjeset med full av sminke

Ei jente som gjemmer sitt inne seg. Ei jente som er redd for å bli dømt. Derfor må ho gjøemme fjeset med full av sminke og aldri vise ken ho er.

Ariana var ei jente som gjekk på ungdomsskulen, kvar dag brukte ho en time på sminke og håret før ho for på skulen. Ho tok lag på lag med sminke sånn mann ikkje kunne sjå ken som var under den maska (sminken). Maska var på heile dagen. Ho ville aldri ta av seg maska foran folk å vise ken ho egentlig var.

Med maska følte ho seg bra, uten maska var ho ingenting. Det var mange gutter som likte ho, men da var maska på. Det var ingen som hadde sett ho uten sminke, foreldra fikk aldri sjå det vakre fjeset uten sminke heller. Dei følte at ho skamma seg over seg sjølv når ho ikkje hadde maska på, som ho gjor..

Det var ikkje lett for Ariana, tårene var alltid under maska og smilet var på maska. Men det var før det dukka opp en som kom til å bli en viktig person i livet hennar. Det var en gutt. Ho ville at han skulle like ho, men ikkje med maska på. Ho ville vise han ken ho egentlig er, med uten maska på.

Hjerte dunka og pusten var tung med en gang han kjem inn i klasserommet. Maska var fremdeles på, men smilet dukka plutselig opp under maska og. En dag tok ho sjansen og la han til på snap. Nokon minutter etter la han ho til tilbake. Dei snakka i timevis og hadde en bra kjemi, til det var kveld.

Kvar natt tok ho av seg maska, men dinna kvelden vart det litt vanskeligere. For dei sendte Bilder av fjeset sitt til kvarandre. Ho visste ikkje ka ho sku gjer, om ho sku ha på seg maska eller ikkje. Ho tenkte å tenkte, om ho ville vise ken ho egentlig er til nokon eller kun teo.

Ho tok av seg masken å viste seg sjølv til teo. Han hadde åpna snappen og brukte lang tid på å svare. "Han ler sikkert av meg, og tenker at eg er stygg" tenkte Ariana. Han svarte. Ho satt å rista og var så sikker på at han sku gjer narr av ho, ho brukte litt tid på å åpne.

Ho åpna snappen og der stod det “wow, er det sånn du ser uten sminke? Du trenger no ikkje sminke for du er jævlig pen uten”.

Smilet kom fram. Hjerte hoppa av glede, samtidig ho var redd. Ikkje hadde ho kun vist seg sjølv uten maska men også sett kordan han egentlig var. Dei snakket og snakket, til dei bestemte seg til å møtes imorga.

Det var neste dag og ho skulle møte teo, ho visste ikkje ka ho sku gjer med seg sjølv. Om ho sku ta på maska eller ver ho. Ho fiksa håret og tok på seg nokon fine klede, og stod i speile. “Kan no ta på litt maskara og concealer” sa ho til seg sjølv. Men det endte med maska igjen.

Å der var ho i speile igjen. Ho såg på seg sjølv å tenkte at ho ikkje trengde maska. Ho tok av seg maska å putta på litt maskara og lipgloss å stakk ut. Teo venter med butikken i nær området til Ariana.

Dei var i lag heile dagen å ho tenkte ikkje på at ho ikkje hadde på seg maska. Etter den dagen vart dei sammen.

Kvar gang dei var ilag om det var heime eller ute en plass var maska av, han fekk ho til å føle seg vært noko uten masken. Etter ho har gått uten sminke nokon dagar blei ho komfortabel med å gå uten sminke på skulen, av og til var det maskara og lipgloss eller bare maskara.

Han fekk ho til å vise seg sjølv å ikkje vise maska. Å det var da ho skjønnte at uten han hadde maska fortsatt vært på.

Kapteinen

“Se. Se på meg. Jeg er kapteinen no.” Sa den mørkudet mannen, som peikte en hagle imot Kaptein John. John kunne høre bølgene treffe skroget av skipet fra styrhuset, John følttest kvalm og redd.

Det var ein stille, fin dag ute på kysten av Somalia. Kaptein John hadde dratt ein lang reise for å frakte cargo til Tyrkia. John skulle ta rute til Suezkanalen i Egypt, for å så reise til Tyrkia derifra. På turen, kunne han se 3 små motorbåter som var på veg imot skipet hans, og de nærmet seg fort.

Kaptein John spurte mannskapet om å komme opp til styrhuset, fordi han følttest at noko var galt.

John hadde en følelse at desse båtene var ikkje kystvakten til Somalia. Når mannskapet kom opp til styrhuset, snakket John. “Jeg trur vi har eitt problem, se på radaren.” På radaren er det 3 små dotter som ligger bak båten, som nærmer seg. “Kan noen gå og sjekke hva det er med kikkert? Har en følelse det ikkje er kystvakten” Sa John. Eitt av mannskapet gikk ut med ein kikkert og såg inn i den, for å se nærmere på kva slags folk som er på motorbåtene. Mannen som gikk ut var Frank. Frank såg 8 menn totalt spredt over de 3 båtene. De var alle mørkudet med fillete klær og hagler eller machete. Frank spurter inn i styrhuset. “Kaptein, det er pirater!” Sa Frank. Kaptein John svarte med “Jeg skal se om jeg får kontakt med kystvakten, hold deg rolig.” John ringte til Kystvakten og fikk svar. Han forklarte situasjonen og de sa at de ville være der i kort tid. Snart såg John nokon nye dotter på radaren, og det var kystvakten.

I kort tid, begynte de 3 motorbåtene å kjøre vekk i hastig fart. John hadde ein følelse at de kom til å vere tilbake. Nokon timer passerte, og de såg ingen tegn av båtene. De trudde at de var trygge, men de kunne ikkje ta mer feil. Enda fleire timer senere, og de hadde ikkje sett noko. Nå var det natt, og det var full storm ute. De såg 3 dotter på radaren igjen, og prøvde å ringe til kystvakten. Signalet ute på havet var så dårlig på grunn av stormen, så de fikk ikkje

svar. John visste at han måtte ta eitt raskt valg. "Alle sammen, gå ned til kjøkkenet! Frank, du går ned i lagerrommet!" Mannskapet stormet ned til kjøkkenet og låste døren, og Frank spurtet til lagerrommet. Når John såg ut av vinduet på styrhuset, kunne han se piratene klatre opp fra stigene på siden. John forbli i styrhuset og brukte intercomen på kjøkkenet for å gi instruksjer til hva de skal gjere. Han snakket til Frank på walkie talkie, og prøvde å klemme en plan. "Frank, snik deg rundt og se om du klarer å-" Plutselig, kom en av piratene inn i styrhuset, og siktet en hagle på hodet til John. Mannen hadde eit kjede rundt halsen, og fillete klær. "Navnet mitt er Abduwali. Vi skal ta kontroll over denne båten, og dere skal ikkje stoppe oss."

Kaptein John begynte å snakke, men var avbrutt. "Se, se på meg. Jeg er kapteinen no." Noen andre pirater gjekk inn i styrhuset, og Abduwali sa at de skal gå lete etter resten av mannskapet. Piratene hørte på han, og gjekk til de lavere etasjene. 3 av piratene gjekk inn i lagerrommet, og trakk i noko klissete. De prøvde å ta fleire steg, men klarte ikkje å bevege seg. Plutselig viste Frank seg og drog ut ein pistol, før han skøyt piratene. På eit høgre etasje, prøvde 4 pirater å komme seg inn i kjøkkenet. Døra var låst, så de brukte brekkjern for å åpne den.

I styrhuset, var Kaptein John stilt rett med utgangsdøren, og hvisket inn i walkie talkie til mannskapet på kjøkkenet. Når piratene kom seg inn i kjøkkenet, var lyset av. Eitt av piratene gjekk lengre inn, før han trækker i en spiker. Han skreik i smerte, før 2 av mannskaper viser seg og slår han hardt i hodet med en stekepanne kvar. Piraten blir slått ut, og de andre piratene trækker tilbake. De prøvde å drage ut haglene, men 3 menn av det gjømt mannskapet var bak dem og stikte dem med kniv i ryggen før de kunne skyte. Oppe i styrehuset, begynte Abduwali å skjønne at gruppen hans ikkje svarte på walkie talkie. Plutselig, sprang John ut av utgangsdøren, og spurtet ut på dekket. Abduwali reagerer raskt og jager etter han, før han skøyt John i armen. John datt ned på dekket, og lagg der skadet. Abduwali gjekk fram til John, og sikta haglen på hodet hans. "Hadet, Kaptein." Sa Abduwali. John stengte øynene og kunne høre eitt skudd, men det var ikkje han som ble skutt. Han åpner øynene, og såg at Frank står bak Abduwali, med ein røykende pistol. Abduwali datt til bakken, død.

The end. (John overlever og frakter varene til Tyrkia før han pensjonerer seg.)

SKRIVEOPPGÅVE NORSK HOVUDMÅL, SEPTEMBER 20XX

Du skal skrive ei novelle på hovudmålet ditt. Den skal vere om lag 1-2 side lang, altså om lag 400-800 ord.

Du vel Ei av dei twitternovellene / seksordsnovellene vi har jobba med, og lage ei novelle utifrå den. Overskrifta di er twitternovella.

HUGS:

- bruk kjenneteikna for novelle (så mange som mogleg)
- konflikt, slik at plottet (handlinga) med spenningskurve kjem tydeleg fram
- Tydeleg (uventa) klimaks/høgdepunkt
- ulike litterære verkemiddel
- skriv «mellom linjene»

Bruk gjerne sjekkliste for verkemiddel/kjenneteikn, og skriveramma, samt læreboka s.148-159.

Vurderingskriterier:

- Kjenneteikn på novelle (så mange som mogleg)
- Tydeleg plott/konflikt, og høgdepunkt med spenningskurve
- Språk: variert og god rettskriving og setningsbygging
- Struktur: avsnitt, tekstbinding og rett oppbygging
- Hovudmål